

ZEGENINGEN IN ISRAËL (nb niet op Internet plaatsen) – zie ook [mijn verslag met foto's](#)

Deze laatste periode van 3 maanden is een heel bijzondere tijd. Zelfs op de dag van mijn aankomst in Nederland had ik een bijzondere ontmoeting met een gehandicapte vrouw in de trein en later in een optiek-zaak met de (moslim) eigenaar (een voormalige buurman): erg interessante en spirituele gesprekken, de laatste had (tot mijn verbazing) een goed begrip van de ernstige (eind -) tijd waarin we leven, de Bijbel en Israël. Hij vond het zelf ook een mooi gesprek, omdat volgens hem de meeste mensen alleen maar bezig zijn met materie. Ik heb nu ervaren, wat God me al persoonlijk leerde, terwijl ik bezig ben met de vertaling van het boek '[The Voice of my Beloved](#)'. (gratis te downloaden door op link te klikken).

Nu zijn er de laatste maanden verbazingwekkende dingen gebeurd .

- 2 bewoners (Jacob en Chaim) van het verzorgingshuis vertelden aan Veron, (na haar ontmoeting met hen in Dugit), dat zij in Jesjoea geloven. Ze bad met hen en later deed ik Bijbelstudie met hen.
- Een vrouwelijke bewoner vertelde me zo nu en dan: 'Ik geloof in Jesjoea.'
- Een groep gelovigen kwam een paar keer naar dit tehuis, om liederen te zingen uit Tenach (Bijbel) en aanbiddingsliederen, wat bijzonder gewaardeerd werd.
- Ik speelde ook ukelele en zong voor de mensen wanneer ik ze mee uit nam en ontdekte, dat soms ze gemakkelijk mee met mij zongen, omdat ze de tekst uit de Tenach (O. Testament) herkenden! Ik had dezelfde ervaring, tijdens het spelen en zingen met de religieus Joodse familie, waar ik tijdens de Sjabbat na Simcha Tora (Vreugde der Wet) verbleef.
- Enkele nieuwe werknemers in het huis blijken gelovigen te zijn .
- Chetva, een zuster, die ik ken van Calvary Chapel, zei al een tijd geleden, dat ze altijd bidt voor de mensen in het tehuis, als ze voorbij loopt.

Dus voel ik me zeer gezegend om een getuige te zijn van wat God aan het doen is in deze tijd.

Dit is de tijd, waar Hij de blindheid van Zijn volk wegneemt en ik ben nu getuige van enkele voorbeelden hiervan.

Mijn vrouw Anneke was een paar weken in Israel en we waren in staat om Soekot (Loofhuttenfeest) te vieren in Jeruzalem. We hadden een heel goede tijd samen, maar ook met vrienden.

Tijdens het feest, na afloop van de Jeruzalem parade werden we heel spontaan uitgenodigd door een jonge vrouw om haar familie (buiten Jeruzalem) te bezoeken. Ik was aangenaam verrast en ervoer dit te moeten accepteren.

De volgende dag werd dit bevestigd en uiteindelijk afgesproken om op Erev Sjabbat (vrijdagavond) haar ouders in Efrat te bezoeken, waar ze ook zou komen met haar gezin. Dus noemde ik het probleem, hoe ik terug zou moeten komen, want die avond zou er geen openbaar vervoer zijn .

'Nee ', zei ze , 'je kunt daar ook overnachten.'

Ik was zeer verbaasd over deze gastvrijheid voor een totaal onbekende vreemdeling!

Anneke kon het niet meemaken, omdat ze diezelfde vrijdag met 2 zussen naar de woestijn zou reizen, om daar een week door te brengen.

Ik had een prachtige complete Sjabbat bij deze zeer vriendelijke familie (die Joods religieus bleek te zijn), kon met hen veel dingen delen en leerde ook van hen.

Terwijl de familieleden erg druk waren tijdens 'spitsuur', om tijdig klaar te zijn vlak voordat de Sjabbat zou beginnen (vrijdagavond bij zonsondergang), ontmoette ik Mordechai (Mordy) in de woonkamer.

Hij is een vriend van een van de zonen en komt uit een orthodoxe familie, maar heeft zich afgekeerd van de (Joodse) religie, maar niet van God. Hij begon direct over mijn geloof te vragen en wilde weten, hoe je Gods stem kan horen, hoe weet ik Zijn plannen voor mijn leven enz. Mijn beantwoorden toen en ook de gesprekken, de volgende dag, met hem en binnen de familie maakte hem geestelijke hongerig en open om meer te leren.

Hij was zo onder de indruk van dit alles, dat hij een artikel over onze ontmoeting schreef en deze op zijn Facebook-site plaatste. Heel snel reageerde een meisje (Rachel) hierop, en meldde, dat ze zich met hem kon identificeren en mij ook graag zou willen ontmoeten. We baden, dat als het Gods wil zou zijn, dat ze er bij zou zijn, ze ook hiertoe in staat zou zijn.

Om het kort te houden: die volgende week was er een samenzijn in de tuin van het gasthuis van Christchurch, alleen met hem en een Duitse zuster (Gunhild); met haar was ik al van plan om te zingen en te getuigen in Jeruzalem. We hadden een heel goede tijd daar: deelden getuigenissen en lazen en bespraken de specifieke Bijbelgedeelten, die ik de voorgaande nacht had ontvangen, o.a. die verband

hebben met de schokkende titel van zijn artikel, toen het werd vertaald (zie hieronder). We lieten hem deze gedeelten hardop in Ivriet (Hebreeuws) voorlezen. Hij wilde mij nogmaals ontmoeten, voordat ik naar Nederland zou vertrekken en dus zou dit de volgende week moeten zijn.

Op het moment dat we afscheid namen, was er een 'divine appointment' met een Nederlandse Messiaans-Joodse vrouw (Gabrielle) met belangrijk nieuws voor mij, maar ik was haar contact gegevens kwijtgeraakt! Ze begroette me op deze zelfde plaats en even later besloot ze om samen met Gunhild en mij mee te gaan, als we zouden zingen en muziek maken in Ben Yehuda street.

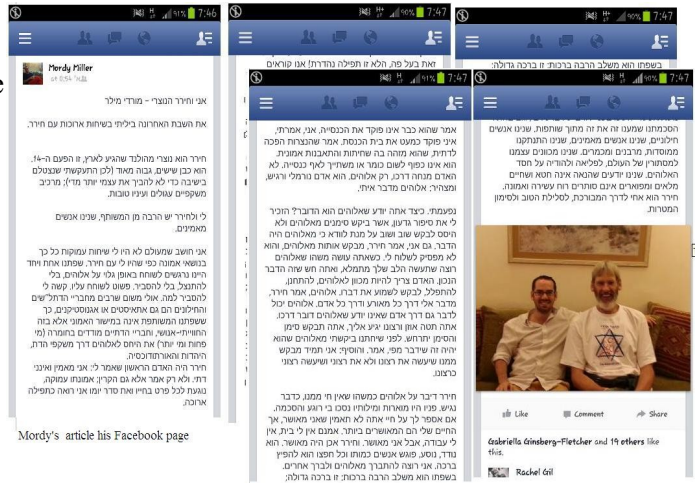
Weer later die avond zat ik met Gabrielle interessante ervaringen te delen en ontmoette toen plotseling Gilboa, een jonge man (die zichzelf een atheïst noemt) met een sterke religieuze achtergrond en weer later kwam er een jonge man bij zitten, die het gevoel heeft, die vrouw te zijn (Gabriel / Gabriella) met problemen van afwijzing, maar volgens hem altijd tot God biddend. Ook kwamen er enkele jongelui bij, die graag even wilden spelen op mijn ukelele.

Gilboa (zichzelf atheïst noemend) herkende me van een foto in het artikel op de Facebook-pagina van Mordechai waarin hij zijn ervaringen tijdens deze vorige Shabbat beschreef. Deze boodschap intrigeerde hem. In het voorbij gaan, draaide hij zich om en staarde naar mij, terwijl ik in het Nederlands sprak met Gabrielle. Hij was geschokt om mij te zien nadat hij een man in de bus zag, die op mij leek en hij opnieuw aan dit artikel en de foto op Facebook werd herinnerd. En door de tekst op mijn t-shirt, bedacht hij, zou dit hem kunnen zijn.

Nadat Gabrielle ons verliet, bleven Gilboa en ik nog lang praten, bijna tot middernacht, toen ik besloot om terug te gaan naar Tel Aviv, Gilboa wil contact houden en zou er ook die volgende bijeenkomst met Mordechai bij willen zijn.

Dus we hadden een echte '[kerk van de straat](#)' (klik op link). Eens, al lang geleden, schreef ik een gedicht met die titel en nu ervaar ik dit in Ben Yehuda straat, Jeruzalem (mijn geadopteerde straat voor te bidden)!

Mordy's artikel op Facebook werd in Ivriet geschreven en omdat hij een fout gemaakt in mijn naam, kreeg het een schokkende titel toen ik het vertaalde met Google Translate :

אני וחירר הנוצרי - מורדי מילר

את השבת האחרונה ביליתי בשיחות ארוכות עם חירר

חירר הוא נוצרי מהולנד שהגיע לארץ, זו הפעם ה-14. הוא כבן שישים, גבוה מאוד (לכן התעקשתי ; שנצטלם בישיבה כדי לא להביך את עצמי יותר מדי

מרכיב משקפיים עגולים ועיניו טובות.....

Ik doorboorde Christus - Mordy Miller (Toen ik mijn naam corrigeerde werd het: 'Ik en Gerard, de christen')

Ik had afgelopen zaterdag in lange gesprekken met doorboorde .

Doorboorde is een christen uit Nederland die de 14e keer naar Israël kwam . Is ongeveer zestig, heel hoog (dus ik heb aangedrongen om ons zittend te laten fotograferen om mezelf niet te veel in verlegenheid) ...

Ook vertaald in het Engels, gaf het dezelfde betekenis : 'I pierced Christ' .

De nacht voor onze tweede ontmoeting, had ik een ontmoeting met God: terwijl ik las in het boven vermelde boek, waar deze opviel en moest ik huilen, kreeg ik een bevestiging, dat het goed was dat deze Duitse zuster een deel van onze ontmoeting zou zijn, kreeg ik specifieke Bijbel-gedeeltes om te delen en ook liet Hij me denken aan de betekenis van mijn naam Gerard: '*man met een speer*' !

Dus dit werd voor mij wel erg persoonlijk

Laat het me even weten, als je geïnteresseerd bent in het volledige artikel op Facebook.

In het Facebook-artikel stonden enkele vreemde regels tekst, misschien te wijten aan Google vertalen, maar meer voor de hand liggend, heeft dit te maken met misverstand/foute interpretatie. Dus dit moet met hem worden besproken en waarschijnlijk gecorrigeerd worden.

Omdat Mordy me nog een keer wilde ontmoeten, bleek donderdag, een week later, de enige optie en dus hebben we op de avond van mijn vertrek afgesproken en zou hij naar Tel Aviv toe komen. Het was een zegen, dat Dugit diezelfde avond open was ('Dugit life', met muziek / aanbidding van het Amerikaanse SEND-team), dus we konden daar samenkomen en ik kon hem deze bijzondere plek ook laten zien.

Ook Rachel, het meisje die reageerde op zijn Facebook-artikel, wilde mij graag ontmoeten en was nu in staat om met Mordy mee te komen, hoewel zij een verjaardagsfeestje (18 jaar) had. Dus ik begon met haar te praten en te delen, zodat ze eerder weg kon om haar feestje thuis nog mee te vieren. Ze was blij met de complete Hebreeuwse Bijbel en een Hebreeuws boekje met profetieën, die vervuld zijn: 'Door de profeten mond'. Haar vader is Joods en haar moeder een Nederlandse, die zich van 'christen' tot de Joodse godsdienst bekeerde, maar die er verder niet veel mee doet.

Gilboa wilde er die avond ook bij zijn, maar kon niet, omdat hij moest werken.

Van onze laatste ontmoeting heeft Mordy ook weer een artikel met zijn ervaringen op Facebook gezet.

Mordy is onderweg naar een echte relatie met de Heer. Door de contacten via mail en Skype ervaar ik, dat hij een innerlijke strijd voert; hij gaf aan nu even tijd alleen met God te willen.

Met de mannen uit het verpleeghuis heb ik nu mail- en Skype-contact voor Bijbelstudie. Vooral Jaacov is heel open en neemt zelf ook initiatief voor nieuwe afspraken.

De grootste zegen voor mij is, dat ik ervaar dat God met mij werkt als een hulpmiddel, klaar om gebruikt te worden door Hem, zoals Hij wil. Niet mijn eigen plannen meer maken. Reeds lange tijd heb ik het verlangen, om deze houding te hebben, om alleen de dingen te doen, die Hij toont me, zoals Jesjoea het voorbeeld gaf. Ik zie daar nu het begin van. Ik heb veel geleerd door eerst dit boek 'The Voice...' te lezen en nu in het proces van het vertalen gaat het dieper. De laatste maand was ik niet in staat hiermee bezig te zijn, maar nu zie ik God al deze prachtige dingen doen. Halleluja!

Ik ervaar nog steeds de roeping voor Tel Aviv, maar omdat ik niet mijn eigen plannen wil maken en Zijn plannen voor de nabije toekomst nog niet ken, weet ik ook niet, wanneer ik weer in Israël zal zijn . Ik zal op het juiste moment Zijn aanwijzingen krijgen en hoop om de winter weer in Israël door te brengen.

Ik heb de zegen en waarde van gebed voor mij duidelijk ervaren. Voor zover dat voor jou van toepassing is, wil ik je hartelijk danken.

Sjaloom,

Gerard

Gerard K. Boersma

Website: <http://God-is-goed.nl>

